

၂၅ ဘုံ ၆ ခု (၆၈၇ ဘုံ) အစု



ရွှေကား

ကြယ်စင်များစေ

ဆူးရစ်ပင်လယ် ပန်းပင်လယ်



ကျွန်မမှာ

ဘက်ကရောင်းမရှိဘူး ...

ဒိုင်လူကြီး ကိုယ်တိုင်

ပြိုင်ကွင်းထဲ ဝင်ရောက်ပြိုင်ဆိုင်တဲ့ ပွဲ ...

နှလုံးသားများ စူးရှလဲပြီနေ ...

အပိုင်း (၁)

အခန်း (၁)

သို့

ညီမလေး မမေနှင်းဆီ

ညီမလေးလို့ ပဲ ခေါ်မယ်နော် ။ ကိုယ့်ကိုတော့ ကိုကိုကြီးလို့ မခေါ်ပါနဲ့ ၊ ကိုကိုလို့ ခေါ်ရင် တော်ပါပြီ။

"ဟောတော့ ဘယ်လိုကြီးလဲ မနှင်းဆီရေ ရှားရှားပါးပါး ရောက်လာတဲ့ မိတ်ဆက်စာကလေး ကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလိုက်တာ

... ဒီလူစိတ်မှ နဲ့ရဲ့ လားမသိ"

"ဟဲ့ ဒီမှာ လည်း သူ့ဓာတ်ပုံ ထွက်ကျလာပါလား။ ဟယ်တော် လူချောကြီးတော့ မင်းသားလျှောက်လို့ ရတဲ့ ရုပ် မနှင်းဆီရေ ရှင်တော့ ပွတာပဲ"

"ရှင်တို့ ကလည်း လေ ဆက်သာဖတ်စမ်းပါ"

"အမယ် ... အမယ် ငါတို့ ထက်တောင် သူက ပိုစိတ်ဝင်စားနေပါလား၊ ဒါပေါ့လေ ကာယကံရှင်ကြီးကိုး"

နေ့လယ် ထမင်းစားပြီးချိန်အတွင်း စာပို့သမား လာပို့သွားသည့် စာတစ်စောင်အား မေနှင်းဆီတို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် စုပြုံခေါင်းချင်းဆိုင်ပြီး ဖတ်ကြည့်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆူညံသော ကျောင်းသားလေးများ၏ အသံဗလံများ သူမတို့ နားထဲသို့ မဝင်ရောက်နိုင်အောင်အထိ ထိုစာကလေးက ဆွဲဆောင်အား ကောင်းလှပေသည်။ မေနှင်းဆီတို့ စာကို ဆက်ဖတ်ကြပြန်၏။

ဒီလထုတ် မဟေသီ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ညီမလေးရဲ့ ဓာတ်ပုံနဲ့ ညီမလေးကဗျာ တွေ့ရပါတယ်။ တကယ်တော့ ကိုယ့်အရွယ်က မိတ်ဆက်စာလျှောက်ရေးပို့ရမယ့် အရွယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီစာနဲ့ အတူ ကိုယ့်အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း ကိုယ်ရေးရာဇဝင်လည်း ပူးတွဲပို့ပေးလိုက်ပါတယ် ...

ကိုယ်ဟာ ညီမလေးရဲ့ ပရိသတ်တစ်ယောက်ပါ။ ခေတ်ပေါ်ကဗျာတွေကို စမ်းတဝါးဝါး ဖတ်ရှု ခံစား၊ လမ်းမှား ... အဲလေ နဝေ တိမ်တောင် ဖြစ်နေရာမှ ညီမလေးရဲ့ ကဗျာတွေကျတော့ ကိုယ်ဘွားခနဲ ခံစားလို့ ရသွားတယ်။ ကိုယ်နဲ့ ညီမလေးဟာ အိုင်ကျူချင်း တူတယ်ထင်တယ်။

အဲဒါနဲ့ ပဲ ကိုယ် အပူတပြင်း စုံစမ်းလှုပ်ရှားလိုက်တော့ ညီမလေးရဲ့ လိပ်စာ ရသွားတယ်။

"ချစ်ပြီးနှင်းဆီ"ဆိုတဲ့ ကလောင်နာမည်လေးကိုလည်း ကြိုက်တယ်။ မေနှင်းဆီဆိုတဲ့ နာမည်အရင်းကိုလည်း နှစ်သက်တယ်။

"အဟမ်း ... အဟွတ်"

သုံးယောက်သား ခေါင်းသုံးလုံးပူးပြီး စာကို ဖတ်နေကြရာမှ သွယ်မျိုးလွင်၏ အရယ်သီးပြီး ချောင်းဆိုးသံက ထွက်ပေါ်လာပြန်သဖြင့် မေနှင်းဆီနှင့် သက်ထက်စိုးက ပြိုင်တူ တံတောင်နှင့် တွက်ထည့်ပစ်လိုက်ကြသည် ။ သုံးယောက်သား စာဆက်ဖတ်နေကြပြန်၏။

ညီမလေး ရေးသားထုတ်ဝေပြီးသွားတဲ့ ဝတ္ထုငါးအုပ်ကိုလည်း ကိုယ်ရှာဖွေ ဖတ်ရှု ဝယ်ယူစုဆောင်းထားပြီး သွားပါပြီ။

ကိုယ့်စကားတွေလည်း တောင်ရောက် မြောက်ရောက်နဲ့ မို့ ညီမလေး စိတ်ရှုပ်သွားမှာ လည်း စိုးပါတယ်။

ကိုယ်လေ ချစ်စရာ ထိထိရုရှ ကဗျာလေးတွေကို ရေးဖွဲ့တတ်တဲ့ ညီမလေးကို ခင်ချင်တယ်။ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ချင်တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ညီမလေးတစ်ယောက်လို ထဲထဲဝင်ဝင် ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိချင်တယ်။ ကဗျာဆရာမလေးနဲ့ ခင်မင်ခွင့် သိပ်ပြီး ရချင်ပါတယ်။ အဲဒါ ကိုယ့်ရဲ့ အကြီးမားဆုံး ဆန္ဒပဲ။

ညီမလေးဟာ မာနမကြီးဘူးဆိုတာ ကိုယ်သေသေချာချာ သိပါတယ် ကိုယ့်ရဲ့ ပရိသတ်တစ်ယောက်လည်း လေးစားခင်မင်လိမ့်မယ်လို့ ကိုယ်မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ဘက်က အရမ်းစိတ်အားထက်သန်နေတာမို့ ညီမလေးလည်း နည်းနည်းဖြစ်ဖြစ် ပြန်လည် ခင်မင်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်နေမိပါတယ်။

ညီမလေး အောင်မြင်တဲ့ အနုပညာရှင်တစ်ယောက်အဖြစ် ရာသက်ပ
န် ရပ်တည်နိုင်ပါစေ။

လေးစားစွာဖြင့်

မင်းအံ့

ခေတ္တ - ဂျပန်

စာကလေးဆုံးသွားတော့ မေနှင်းဆီတို့ သုံးယောက်သား အူရွှင်သည့်
အကြည့်များ ဖြင့် ပြုံးစိစိ ဖြစ်နေမိကြသည်။ ဒါ မိတ်ဆက်စာလား၊ ရာဇ
သံလား၊ ဝေဖန်အကြံပြုစာ မဟုတ်တာတော့ သေချာသည်။ သက်ထက်
စိုးက နောက်ထပ်စာရွက်ကလေးတစ်ရွက်ကို ဆွဲယူအော်ဖတ်နေပြန်သ
ည်။

"ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကလည်း ရှယ်ပဲ၊ နိုင်ငံခြား သင်္ဘောအရာရှိဆို
တော့ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်ကြီးပေါ့၊ စိတ်ကူးမလွဲနဲ့ နှင်းဆီ၊ နင်
အခု လုပ်နေတဲ့ စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာအလုပ်က မသေချာဘူး၊ ခုဆို
နင့်မှာ အကြွေးလည်း လည်ပင်းခိုက်နေတာပဲ၊ ဆင်းရဲတွင်းက လွတ်
အောင် သင်္ဘောသားသာ ယူပစ်လိုက်ပါဟာ"

သက်ထက်စိုး၏ အပြောကြောင့် မေနှင်းဆီ မျက်ကြောရှုံ့ထား
မိသည်။ သူ့စကားကို မနှစ်သက်။

"ဟုတ်တယ် မေနှင်းဆီ ကြည့်စမ်း ရှုပါကလည်း ချောသလား မမေး
နဲ့ ၊ အရာရှိဝတ်စုံနဲ့ သင်္ဘောဦးမှာ ရပ်နေတဲ့ ပုံလေး၊ ငါဖြင့် ညကျရင်
အိပ်မက်ထဲတောင် ထည့်မက်မိနေမလားပဲ"

သွယ်မျိုးလွင်က မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြရင်း ပြောတော့ သူမ သည်း
မခံနိုင်တော့။

"မိန်းမ ပိုလိုက်တာ၊ အဲဒါ ဘယ်သူပုံထည့်ပေးလိုက်မှန်းမှ မသိတာ၊ ရှင်ကြိုက်ရင် ရှင်ယူလိုက်ပါလား"

"အလိုတော် သူက ရှင့်လို ကဗျာရူး စာရူးကိုမှ လိုချင်တာပါ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူက ကိုယ့်ပရိသတ်မဟုတ်လား၊ ရှင်လေးစားသင့်တယ်"

"အေးလေ ကိုယ်က နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး တစ်ယောက်လို မိတ်ဆက်စာတွေ တစ်ပြုံတစ်ခေါင်းကြီး လာနေတာလည်း မဟုတ်။ အခုမှ ဒီစာနဲ့ မှ မိတ်ဆက်စာ ဘယ်နှစောင် ရှိသေးလို့ လဲ ဘဝင်မြင့်မနေနဲ့ "

"သုံးစောင် ပထမတစ်စောင်က ဗန်းမော်မြို့က ဖူးလွှာဦးရယ်၊ နောက် သံစစ်ဆိုတဲ့ ကဗျာဆရာမလေးရယ် အခု သူ ကိုမင်းအံ့ပေါ့ ဘဝင်ကတော့ ဘယ်တုန်းက မြင့်ဖူးလို့ လဲ"

မေနှင်းဆီက လက်သုံးချောင်းထောင်ရင်း ပြောပြတော့ သက်ထက်စိုးနှင့် သွယ်မျိုးလွင်က လှောင်ပြောင်ရယ်မောလေ၏။

"တကယ့်နိုင်ငံကျော်ကြီးပဲနော် ကဗျာရေးသက် စာရေးသက် (၅)နှစ်မှာ မှ မိတ်ဆက်စာက သုံးစောင်တည်း"

သွယ်မျိုးလွင်၏ စကားကို မေနှင်းဆီ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်မိသည် ။

"အမယ် တို့ က လိပ်စာပေးမထားလို့ ပါနော်၊ လိပ်စာက လျှို့ဝှက်ထားသလို ဖြစ်နေတော့ ရေးချင်တဲ့ သူတွေ မရေးရတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်"

"ထားပါတော့ ထားပါတော့ ငါတို့ အရှုံးပေးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ယောက်ကိစ္စကိုတော့ ရှင် သေသေချာချာ စဉ်းစားသင့်တယ်၊ သူ့ရဲ့ ခင်မင်မှုကို လေးစားသင့်တယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိတ်ဆွေဆိုတာ ရှိကောင်းတာပါပဲ၊ နောက် ရှင်က နံနံအအဆိုတော့ အကူအညီ ရတာပေါ့၊

ဥပမာ ရန်ကုန်သွားတဲ့ အခါ ဘာညာ"

"တော်စမ်းပါ မသွယ်ရယ် ငါ စိတ်မဝင်စားပါဘူး၊ ငါက မအူမလည် နံနံအအနဲ့ မို့ လောကကြီးထဲက ဘယ်သူတစ်စိမ်းယောက်ျားကိုမှ မခင်ချင်ဘူး။ အခု ကိုမင်းအံ့ဆိုတဲ့ သူကို ပိုတောင် ကြောက်သေးတယ်၊ ဘယ်လောက် အဆိပ်ပြင်းလိုက်မလဲ၊ ရုပ်ကလည်း ချော၊ ရာထူးကလည်း ရှိ မခင်ချင်ပါဘူးဟာ ယောက်ျားဆိုရင် ငါ့ခဲအိုတွေနဲ့ တင် နောင်ကြည်လှပါပြီ"

"ဒါတော့ ရှင်အစွန်းရောက်တာပဲ ယောက်ျားတိုင်းတော့ ဘယ်လူဆိုး ဟုတ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ အခု ငါတို့ ကို တိုက်တွန်းနေတာလည်း ယောက်ျားယူဖို့ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ နားချနေတာ မဟုတ်ဘူး နော်၊ ခင်ရုံလေး ပြန်ခင်ဖို့ ကို ယုံပရိသတ်ကို လေးစားဖို့ ဒါပဲ ပြောတာပါ"

သက်ထက်စိုးက ပြောတော့ သွယ်မျိုးလွင်ကလည်း ထောက်ခံ၏။ သူမတို့ ထိုင်နေသည့် ဆရာများ နားနေခန်းရှိ စားပွဲလေးပေါ်မှာ ဂျင်း သုတ်ပန်းကန်လေးခမျာ စားမည့်သူမရှိ ဖြစ်နေရလေသည် ။ မေနှင်းဆီ သက်ပြင်းချရင်း ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းပြမိသည် ။

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတော့ ကြောက်တယ်၊ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲသွားတတ်တဲ့ လောကကြီးမှာ ဘာကိုမှ အရဲမကိုးတာ အကောင်းဆုံးပါ။ ငါ့ရဲ့ ပန်းတိုင်က ယောက်ျားလုပ်စာ ထိုင်စားဖို့ ယောက်ျားကောင်းကောင်း ယူဖို့ မဟုတ်ဘူး ၊ ကိုယ်တိုင် အနုပညာမှာ မွေ့လျော်ရင်း ဘဝကို ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းချင်တယ်၊ ကောင်းကင်က ကြယ်ပွင့်သေးသေးလေးတွေလိုပေါ့ဟာ ... လမိုက်တဲ့ ညတွေမှာ တစ်မိုးလုံး ပြည့်နေတဲ့ ကြယ်လေးတွေကို ရှင်တို့ တွေ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား။ မထူးဆန်းပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အများ ထဲက တစ်ယောက်ပင်ဖြစ်စေ အများကြီးထဲက ကြယ်လေး

တစ်ပွင့် ဖြစ်ရစေ လောကကြီးထဲမှာ မှုန်မှုန်လေး လင်းလက်ချင်တယ်"

မေနှင်းဆီ၏ စိတ်ကူးကို ကြားရသောအခါ သူမ၏ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်မှာ သက်ပြင်းပြိုင်တူ ချရလေ၏။ သို့သော် သူတို့ ဇွဲမလျှော့။

"ငါတို့ သူ့ကို သနားတယ်ဟာ သူ့ခမျာ ရှင့်ဆီက စာကို မျှော်နေမှာ ပဲ၊ ရိုးရိုးလေး ပြန်စာရေးလိုက်မယ်နော် ရှင်မရေးရင်နေ ဝါသနာအရ နည်းနည်းတော့ ခွဲလိုက်မယ်"

"ဟာ ... မသွယ် ... မလုပ်နဲ့ ... မလုပ်နဲ့ "

"လုပ်မယ် ... လုပ်မယ် ... လာ မထက် ... ငါတို့ နှစ်ယောက် သူ့ကွယ်ရာမှာ ပြန်စာသွားရေးမယ်"

ကိုမင်းအံ့ထံမှာ စာကိုကိုင်လျက် သက်ထက်စိုးနှင့် သွယ်မျိုးလွင်တို့ ကိုယ့်အခန်းကိုယ် ပြန်ပြေးကြတော့ မေနှင်းဆီ လှမ်းအော်ရပြန်သည် ။

"ဟေ့ ရှင်တို့ နော် အိတ်မပိတ်ခင် ကာယကံရှင်ကိုတော့ ပြကြဦး"

"စိတ်ချ ... စိတ်ချ ဒါတော့ ဖြစ်ရစေမယ်"

မကြာခင် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ရုံးခန်းမှ ခေါင်းလောင်းသံ ကြားလိုက်ရသဖြင့် သူမတို့ အချိန်ဇယားအတိုင်း အတန်းဝင်ကြရလေသည် ။

ကိုမင်းအံ့ ...

ရေးလိုက်တဲ့ စာကို ရပါတယ်။

ကျွန်မလို မထင်မရှားကဗျာ၊ ဝတ္ထုရေးသူ တစ်ယောက်ထံ ခမ်းခမ်း နားနားတွေ ရေးလိုက်တော့ ကျွန်မကို လှောင်သလားလို့ တောင် ခံစားရ ပါသည်။ ။

တကယ်ပါ ကျွန်မထံ အခုထိ မိတ်ဆက် ဝေဖန်အကြံပြုစာဆိုလို့ သုံး စောင်ပဲ ရရှိဖူးပါတယ်။

ကျွန်မကို ခင်မင်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ အတွက် ကျွန်မလည်း ဂုဏ်ယူ ဝမ်းမြောက်မိပါတယ်။ "မိတ်ဆွေ" ဆိုတာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ကျက်သရေ အရှိဆုံး စကားလုံးလေးပါပဲ။

ကျွန်မရဲ့ တော်မဝင်တဲ့ ကဗျာ စာတွေကို ဖတ်ရှုတယ်ဆိုတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်ရှင်။

ကျန်းမာပါစေ

မေနှင်းဆီ (ချစ်ပြုံးနှင်းဆီ)

ပြန်စာလေးမှာ လက်မှတ်ထိုးရင်း မေနှင်းဆီ သက်ပြင်းချမိသဖြင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ရေးသားစီကုံးထားသည့် စာက ယခုပင် ချစ်သူ များ ဖြစ်ကြတော့မည်ထိ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် ထားသဖြင့် ပယ်ဖျက်ပြီး သူမ ကိုယ်တိုင် ပြန်စာရေးနေရခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ သူငယ်ချင်းများ ၏ ဆန္ဒအရ ပေါ့။

ပြန်စာကလေးကို မမြင်သော မျက်လုံးများ ဖြင့် ငေးကြည့်ရင်း သူမ ရင်မှာ နာကျင်နေမိပြန်၏။

လောကကြီးရဲ့ ဇာတ်လမ်း ဇာတ်ထုတ်တွေဟာ အပျော်ဖတ်ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်ကို အစကို ကြည့်ရုံနဲ့ အဆုံးထိ သိဖို့ မလွယ်ပါ။

ကိုယ်ထိုင်နေရာ စားပွဲအိုးလေးမှ အိမ်ကလေးထဲသို့ သူမလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ဇာတ်ရုံထဲမှ ခြင်ထောင်လေးတွေနယ် ခြင်ထောင်လေးများက အိမ်ပေါ်မှ စီရရီ။ အဖေနှင့်အမေက ခြင်ထောင်တစ်လုံး မမအကြီးနှင့် သမီးသုံးယောက်က ခြင်ထောင်တစ်လုံး မမအငယ်နှင့် ကလေးနှစ်ယောက်က ခြင်ထောင်တစ်လုံး၊ မောင်လေးနှင့် မေနှင်းဆီက ခြင်ထောင် တစ်လုံးစီ အိမ်ပေါ်မှာ အားလုံး ခြင်ထောင်ငါးလုံးပေါ့။ ဖွဲ့ထားသည့် အခန်းလေးတွေမှာ စတိုခန်းလို အဝတ်သေတ္တာများ အိမ်ထောင်ပစ္စည်းများ ထားရှိပြီး အခန်းပြင်မှာ သာ စုပြုံတိုးဝှေ့ အိပ်ကြသဖြင့် သူမတို့ အိမ်ကလေးမှာ ရှုပ်ယှက်ခတ်အောင် ပြည့်ကျပ်လျက်။

အိမ်မှာ စုစုပေါင်း လူဆယ့်တစ်ယောက်ပေါ့။

ငါဟာ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် အိမ်သားတွေရဲ့ ငိုညည်းသံတွေကို ကျောခိုင်းပြီး ငါလုပ်ချင်ရာကို ဇွတ်လုပ်ခဲ့တယ် ...

ငွေတစ်သိန်းခွဲဆိုတာ ရှိတဲ့ သူအတွက် မုန့်ဖိုးမျှသာ ဖြစ်ပေမဲ့ တောကျောင်းဆရာမတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့ ငါ့အတွက်တော့ ဝန်လေးလှတယ် ...

ပေါင်နှံချေးငှားပြီး ပေးလိုက်ရတဲ့ ပိုက်ဆံက အတိုးတွေ တလူလူ အညွန့်တက်လို့ ...

အိုလေ မတွေ့တာပဲ ကောင်းပါတယ် ...

မနက်ကျရင် ငါတို့ ဘာနဲ့ ထမင်းချိုင့် ထည့်ရမလဲ။ အိမ်မှာ ငါးပိရည်နဲ့ ထမင်းစားလို့ ဖြစ်ပေမဲ့ ကျောင်းမှာ ကျတော့ လူမြင်ကောင်းအောင် ထည့်ရမှာ ပေါ့။

မနေ့က ဝယ်လာခဲ့တဲ့ ဘဲဥလေးတစ်လုံးနဲ့ ငရုတ်သီး ကြက်သွန် ဆီ

သတ်ပြီး ဘဲဥငံပြာရည်ချက် ချက်မယ် ... အင်း ကလေးတွေက စပ်လို့ စားနိုင်ပါ့မလား။ ။ ဘဲဥတစ်လုံးနဲ့ ရသေ့ရှစ်သောင်းလောင်းလို့ စားလို့ ရအောင် ဆိုလျှင်ဖြင့် ငံပြာရည်ချက်မှ တစ်ပါး အခြားမမြင်။

စာရေးစားပွဲမှာ ထိုင်ပြီး မေနှင်းဆီ စာမရေးနိုင်ခဲ့တာ ကြာပြီကော။

အနုပညာသည် တစ်ယောက်ဟာ ရင်ထဲမှ နှလုံးသားက အဓိကလား။ ။ ဝမ်းဗိုက်က အဓိကလား။ ဝမ်းဗိုက်မပြည့်တော့ စာမရေးနိုင်ဘူးပေါ့။

သူရော ဘယ်လိုနေမလဲ။

တစ်ခါ မိတ်ဆက်စာလေးများ အပြန်အလှန်ရေးရင် ခင်မင်တွယ်တာခွဲမိသည့် ချစ်သူထံ မေနှင်းဆီ စိတ်ရောက်သွားမိပြန်သည်။ ။

ထုတ်ဝေပြီးသွားခဲ့သည့် စာအုပ်လေးငါးအုပ်ကို စားပွဲအိုလေးပေါ်မှ တန်းစီဖြန့်ချထားခဲ့သည် မို့ သူမရေးသားခဲ့သည့် စာအုပ်ကလေးများက မျက်နှာဖုံးရောင်စုံဖြင့် မေနှင်းဆီကို ပြုံးရယ်ပြနေသေးသယောင်။

အငိုလွယ်ရင် အရှိုက်ခက်သတဲ့ ။

ငွေကြောင့်စာရေး ကဗျာရေးတာ မဟုတ်ခဲ့ပေမဲ့ သူမဟာ ဝမရီဘဲ ဝိလုပ်ခဲ့မိတယ် ...

တောကျောင်းဆရာမတစ်ယောက်ဟာ စာရေးသူ မဖြစ်ထိုက်ဘူး ထင်ပါရဲ့ ကွယ် ... သူမ ဆင်းရဲခြင်းဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့ဘူးလား။ နေစမ်းပါဦး ... မေနှင်းဆီက ဗန်ဂိုးတို့ ဂေါ်ဂင်တို့လို ဆင်းရဲမွဲတေ ငတ်ဖူးပြတ်ဖူးခဲ့လို့ လား။ ဟင့်အင်း သူမဟာ ထမင်းနဲ့ ငါးပိရည်တော့ အနည်းဆုံး စားနေရတာပါပဲ။ မြန်မာပြည်ရဲ့ အောက်ဆုံးလူနေမှုအဆင့်ပေါ့။

ဝတ္ထုစာအုပ်လေးများကို သူမ တန်းစီပူးထောင်မိပြန်သည်။ ။ ဒါဟာပဲ ငါ့ရဲ့ ရင်နှစ်သည်းခြာလေးတွေပေါ့။ ဒါ ... ငါမက်တဲ့ အိပ်မက်တချို့ မ

ဟုတ်လား။

စာအုပ်အနှောင့်ကလေးတွေမှာ တန်းစီနေသည့် စာပေတိုက်တံဆိပ်
ကလေးများကို မေနှင်းဆီ ငေးကြည့်မိသည် ။ နီနီရဲရဲ တံဆိပ်ကလေး
များ ၊ နေလုံးကြီးနဲ့ ပန်းပင်လယ်ကြီး၊ ပန်းပင်လယ်ဆိုသည့် စာပေတိုက်
ဟာ ချစ်သူပိုင်ဆိုင်တာပေါ့။ သူရော ဆင်းရဲကျပ်တည်းမှုတွေနှင့်
ရင်ဆိုင်နေရသလား။ ချစ်သူအဆင်ပြေပါစေလို့ မေနှင်းဆီ ဆုတောင်းမိ
ပါသည် ။
